

بررسی میزان مشارکت پرستاران در تصمیم گیری های مدیریتی

لیلی رستم نیا¹، وحید قنبری²، عزت پاریاد^{3*}، مریم مومنی⁴، طاهره السادات خوش نظر⁵، نا هید خزائی⁶

- 1- مربی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایلام، ایلام، ایران
- 2- دانشجوی مقطع دکتری مدیریت بحران، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی تهران، تهران، ایران
- 3- مربی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی موثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گیلان رشت، ایران
- 4- مربی، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین، قزوین، ایران
- 5- دانشجوی مقطع دکتری پرستاری، دانشکده پرستاری مامایی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی و درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران
- 6- گروه مدیریت پرستاری، دانشکده پرستاری و مامائی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تهران، ایران

چکیده

زمینه و هدف: امروزه مشارکت کارکنان در تصمیم گیری ها، بعنوان یک اصل در افزایش کارایی و توان سازمان و ارتقاء توانمندی فردی کارکنان در مدیریت پذیرفته شده است. مشارکت پرستاران بعنوان بزرگترین گروه کارکنان سازمانهای بهداشتی در تصمیم گیری های مدیریتی می تواند کیفیت خدمات ارائه شده توسط این سازمان ها را ارتقاء بخشد. هدف از مطالعه حاضر تعیین میزان مشارکت کارکنان پرستاری در تصمیم گیری های مدیریتی می باشد.

مواد و روش ها: مطالعه مقطعی توصیفی- حاضر در میان کارکنان پرستاری بیمارستانهای آموزشی شهر رشت از مرداد تا مهر سال 1391 اجرا شده است. 193 نفر با استفاده از نمونه گیری تصادفی طبقه ای انتخاب شدند، از این تعداد پرسشنامه توزیع شده 99 پرسشنامه توسط افراد تکمیل و بازگردانده شد. داده ها با استفاده از پرسشنامه اطلاعات دموگرافیک و مشارکت در فعالیت های تصمیم گیری (Participation in Decision-making) (PDAQ) جمع آوری شدند. داده های جمع آوری شده با استفاده از آمار توصیفی و آزمون های آماری ضریب همبستگی پیرسون و T مستقل و آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) تحلیل گردیدند.

یافته ها: نمره مشارکت در تصمیم گیری های مدیریتی بالاتر از میانگین بود و آزمون های آماری رابطه معنی داری را میان نمرات مشارکت در تصمیم گیری مدیریتی در حیطه های مطرح کردن و شفاف سازی موضوع ($P<0/02$) و پیشنهاد و ارزیابی روش های ممکن ($P<0/04$) و متغیر های نوبت کاری نشان داد. به علاوه آزمون پیرسون نشان داد که بین سن و مشارکت در تصمیم گیری فقط در حیطه مطرح کردن و شفاف سازی موضوع ارتباط معنی دار وجود دارد ($P<0/04$). ارتباط بین سایر متغیر های دموگرافیک و میزان مشارکت در هر سه حیطه تصمیم گیری های مدیریتی معنی دار نبود.

نتیجه گیری: نتایج بدست آمده بیانگر این می باشد که میزان مشارکت پرستاران در تصمیم گیری های مدیریتی اندکی بالا تر از نمره میانگین می باشد و با توجه به این که پرستاران اکثریت افراد مشارکت کننده در مراقبت را تشکیل می دهند، مشارکت آنان در تصمیم گیری های مدیریتی می تواند مفید واقع شود

کلید واژه ها: تصمیم گیری، رفتار مشارکتی، پرستاران

مقدمه

همکاران، 2012) و ادامه حیات براساس تجربه های گذشته را برای سازمان ها با مشکل مواجهه نموده (Bashir & Feizi, 2009) و از سویی دیگر میل به رقابت برای کسب منافع بیشتر را افزایش داده است (Kafami و همکاران، 2012). به همین جهت مدیران به این نتیجه رسیده اند که می بایست ساختارهای سنتی را مجدداً طراحی نمایند تا از یک سو بر کیفیت مراقبت های ارائه شده افزوده شده و از سوی دیگر با

امروزه بعلت افزایش آگاهی بیماران، پیشرفت های فن آوری، محدودیت بودجه ها، ارائه مراقبت های مرتبط با سلامت نسبت به قبل پیچیده تر شده (Huang و Krairiksh, 2000).

نویسنده مسئول مکاتبات: عزت پاریاد، مسئول گروه آموزش پرستاری داخلی جراحی، دانشکده پرستاری شهید بهشتی گیلان آدرس پست الکترونیکی paryad@gums.ac.ir